

## 82. KINH RATTHAPÀLA (Ratthapàla Sutta)

Như vậy tôi nghe.

Một thời Thế Tôn du hành ở giữa dân chúng Kuru, cùng với đại chúng Tỷ-kheo, và đi đến một thị trấn của dân chúng Kuru tên là Thullakotthita.

Các Bà-la-môn, gia chủ ở Thullakotthita được nghe như sau: "Sa-môn Gotama là Thích tử, Tôn giả xuất gia từ dòng họ Sakya, du hành giữa dân chúng Kuru nay đã đến Thullakotthita với đại chúng Tỷ-kheo. Tiếng đồn tốt đẹp sau đây được nói lên về Tôn giả Gotama: "Đây là đức Thế Tôn, bậc A-la-hán, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn. Ngài với thắng trí tự thân chứng ngộ thế giới này cùng với Thiên giới, Ma giới, Phạm thiên giới, cùng với chúng Sa-môn, Bà-la-môn, các loài Trời và Người. Khi đã chứng ngộ, Ngài còn tuyên bố sự chứng ngộ ấy cho người khác. Ngài thuyết pháp, sơ thiện, trung thiện, hậu thiện, văn nghĩa đầy đủ, và giới thiệu đời sống Phạm hạnh hoàn toàn đầy đủ trong sạch". Tốt đẹp thay, sự chiêm ngưỡng một vị A-la-hán như vậy".

Rồi các Bà-la-môn, gia chủ ở Thullakotthita đi đến chỗ Thế Tôn ở, sau khi đến, một số người đánh lễ Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên. Một số người nói lên những lời chào đón hỏi thăm với Thế Tôn, và sau khi nói lên những lời chào đón hỏi thăm thân hữu rồi ngồi xuống một bên. Một số người chấp tay vái chào Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên. Một số người xưng tên và dòng họ rồi ngồi xuống một bên. Một số người yên lặng ngồi xuống một bên.

Rồi Thế Tôn với pháp thoại khích lệ, làm cho thích thú, làm cho phấn khởi, làm cho hoan hỷ các vị Bà-la-môn, gia chủ ở Thullakotthita đang ngồi một bên.

Lúc bấy giờ, một thiện nam tử tên là Ratthapala, con trai một gia đình thượng tộc ở chính tại Thullakotthita ấy, đang ngồi trong hội chúng này. Rồi thiện nam tử Ratthapala suy nghĩ như sau: "Như ta được hiểu lời Thế Tôn thuyết pháp, thời sống tại gia đình thật không dễ gì thực hành Phạm hạnh hoàn toàn viên mãn, hoàn toàn trong sạch, trắng bạch như vỏ ốc. Vậy ta hãy cạo bỏ râu tóc, đắp áo cà-sa xuất gia từ bỏ gia đình, sống không gia đình".

Rồi các Bà-la-môn, gia chủ ở Thullakotthita, sau khi được Thế Tôn với pháp thoại khích lệ, làm cho thích thú, làm cho phấn khởi, làm cho hoan hỷ, sau khi hoan hỷ tin thọ lời Thế Tôn dạy, từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ Thế Tôn, thân bên hữu hướng về Ngài rồi ra đi.

thiện nam tử Ratthapala sau khi các Bà-la-môn, gia chủ ra đi không bao lâu, liền đi đến Thế Tôn, sau khi đến, đánh lễ Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên. Sau khi ngồi xuống một bên, thiện nam tử Ratthapala bạch Thế Tôn:

--- Bạch Thế Tôn, như con được hiểu lời Thế Tôn thuyết pháp, thời sống tại gia đình thật không dễ gì thực hành Phạm hạnh, hoàn toàn viên mãn, hoàn toàn trong sạch, trắng bạch như vỏ ốc. Con muốn, bạch Thế Tôn, cạo bỏ râu tóc, đắp áo cà-sa, xuất gia từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Bạch Thế Tôn, mong Thế Tôn cho con xuất gia dưới sự chỉ dẫn của Thế Tôn, cho con thọ đại giới.

--- Nhưng này Ratthapala, Ông có được cha mẹ bằng lòng cho Ông xuất gia chưa?

-- Bạch Thế Tôn, con chưa được cha mẹ bằng lòng cho con xuất gia.

-- Này Ratthapala, Như Lai không có cho ai xuất gia nếu không được cha mẹ người ấy bằng lòng.

-- Như vậy, bạch Thế Tôn, con sẽ làm những gì cần thiết để cha mẹ bằng lòng cho con được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình.

Rồi thiện nam tử Ratthapala từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ Thế Tôn, thân phía hữu hướng về Ngài, rồi ra đi, đi đến cha mẹ, sau khi đến liền thưa với cha mẹ:

-- Thưa Mẹ và Cha, như con được hiểu lời Thế Tôn thuyết pháp, thời sống tại gia đình thật không dễ gì thực hành Phạm hạnh hoàn toàn viên mãn, hoàn toàn trong sạch, trắng bạch như vỏ ốc. Con muốn cạo bỏ râu tóc, đắp áo cà-sa, xuất gia từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Hãy bằng lòng cho con được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình.

Khi được nghe nói vậy, cha mẹ Thiên nam tử Ratthapala nói với thiện nam tử Ratthapala:

-- Này con thân yêu Ratthapala, con là đứa con độc nhất của mẹ cha, khả ái, dễ thương, được sống trong an lạc, được nuôi dưỡng trong an lạc. Này con thân yêu Ratthapala, con không biết gì về đau khổ. Này con thân yêu Ratthapala hãy đến ăn, hãy uống và hãy ăn chơi. Ăn, uống, ăn chơi, con có thể thụ hưởng các ái dục và sung sướng làm các phước đức. Chúng ta không bằng lòng cho con được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Nếu con có chết, chúng ta còn không muốn không có mặt con, huống nay con còn sống, chúng ta lại bằng lòng cho con được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình!

Lần thứ hai... Lần thứ ba, thiện nam tử Ratthapala thưa với mẹ cha:

-- Thừa Mẹ và Cha, như con được hiểu lời Thế Tôn thuyết pháp, thời sống tại gia thật không dễ gì thực hành Phạm hạnh, hoàn toàn viên mãn, hoàn toàn thanh tịnh, trắng bạch như vỏ ốc. Con muốn cạo bỏ râu tóc, đắp áo cà-sa, xuất gia từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Hãy bằng lòng cho con được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình.

Lần thứ ba, cha mẹ thiện nam tử Ratthapala nói với thiện nam tử Ratthapala:

-- Này con thân yêu Ratthapala, con là đứa con độc nhất của mẹ cha, khả ái, dễ thương, được sống trong an lạc, được nuôi dưỡng trong an lạc. Này con thân yêu Ratthapala, con không biết gì về đau khổ. Này con thân yêu Ratthapala, hãy đến ăn, hãy sống và hãy vui chơi. Ăn, uống, vui chơi, con có thể thụ hưởng các ái dục và sung sướng làm các phước đức. Chúng ta không bằng lòng cho con được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Nếu con có chết, chúng ta còn không muốn không có mặt con, huống nay con còn sống, chúng ta lại bằng lòng cho con được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình!

Rồi thiện nam tử Ratthapala không được cha mẹ cho xuất gia, liền ngay tại chỗ ấy nằm xuống trên đất trần và nói:

-- Ta sẽ chết ở đây, hay được xuất gia.

Rồi cha mẹ thiện nam tử Ratthapala nói với thiện nam tử Ratthapala:

-- Này con thân yêu Ratthapala, con là đứa con độc nhất của cha mẹ, khả ái, dễ thương, được sống trong an lạc, được nuôi dưỡng trong an lạc. Này con thân yêu Ratthapala, con không biết gì về đau khổ. Hãy đứng dậy, này con thân yêu Ratthapala, hãy ăn, hãy uống, hãy vui chơi. Ăn, uống, vui chơi, con có thể thụ hưởng các ái dục và sung sướng làm các phước đức. Chúng ta không bằng lòng cho con được xuất gia từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Nếu con có chết, chúng ta còn không muốn không có mặt con, huống nay con còn sống, chúng ta lại bằng lòng cho con được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình!

Khi được nghe nói vậy, thiện nam tử Ratthapala giữ im lặng. Lần thứ hai... Lần thứ ba, cha mẹ thiện nam tử Ratthapala nói với thiện nam tử Ratthapala:

-- Này con thân yêu Ratthapala, con là đứa con độc nhất của cha mẹ, khả ái, dễ thương, sống trong an lạc, được nuôi dưỡng trong an lạc. Này con thân yêu Ratthapala, con không biết gì về đau khổ. Hãy đứng dậy, này con thân yêu Ratthapala, hãy ăn, hãy uống, hãy vui chơi. Ăn, uống, vui chơi, con có thể thụ hưởng các ái dục và sung sướng làm các phước đức. Chúng ta không bằng lòng cho con được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Nếu con có chết, chúng ta còn không muốn không có mặt con, huống nay con còn sống, chúng ta lại bằng lòng cho con được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình!

Lần thứ ba, thiện nam tử Ratthapala giữ im lặng.

Rồi cha mẹ thiện nam tử Ratthapala liền đi đến các thân hữu của thiện nam tử Ratthapala, và nói:

-- Này các Thân hữu, thiện nam tử Ratthapala nằm trên đất trần và nói: "Ở đây, ta sẽ chết, hay được xuất gia". Này các con thân mến, hãy đi đến thiện nam tử Ratthapala, sau khi đến hãy nói với thiện nam tử Ratthapala: "Này bạn Ratthapala, bạn là con độc nhất của cha mẹ, khả ái, dễ thương, được sống trong an lạc, được nuôi dưỡng trong an lạc. Này bạn Ratthapala, bạn không biết gì về đau khổ. Hãy đứng dậy bạn Ratthapala, hãy ăn, hãy uống, hãy vui chơi. Ăn, uống, vui chơi, bạn có thể thụ hưởng các ái dục và sung sướng làm phước đức, cha mẹ không bằng lòng cho bạn được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Nếu bạn có chết đi, cha mẹ còn không muốn không có mặt bạn, huống nay bạn còn sống, cha mẹ bạn lại bằng lòng cho bạn được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình!"

Rồi những người bạn của thiện nam tử Ratthapala vâng theo lời cha mẹ của thiện nam tử Ratthapala, đi đến chỗ thiện nam tử Ratthapala, sau khi đến liền nói:

-- Này bạn Ratthapala, bạn là con độc nhất của cha mẹ, khả ái, dễ thương, được sống trong an lạc, được nuôi dưỡng trong an lạc. Này bạn Ratthapala, bạn không biết gì về đau khổ. Hãy đứng dậy, bạn Ratthapala, hãy ăn, hãy uống, hãy vui chơi. Ăn, uống, vui chơi, bạn có thể thụ hưởng các ái dục và sung sướng làm các phước đức. Cha mẹ không bằng lòng cho phép bạn được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Nếu bạn có chết đi, cha mẹ còn không muốn không có mặt bạn, huống nay bạn còn sống, cha mẹ bạn lại bằng lòng cho bạn được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình!

Khi được nghe nói vậy, thiện nam tử Ratthapala giữ im lặng. Lần thứ hai... Lần thứ ba, những người bạn của thiện nam tử Ratthapala, nói với thiện nam tử Ratthapala:

-- Này bạn Ratthapala, bạn là con độc nhất của cha mẹ, khả ái, dễ thương, được sống trong an lạc, được nuôi dưỡng trong an lạc. Này bạn Ratthapala, bạn không biết gì về đau khổ. Hãy đứng dậy, bạn Ratthapala, hãy ăn, hãy uống, hãy vui chơi. Ăn uống, vui chơi, bạn có thể thụ hưởng các ái dục, và sung sướng làm các phước đức. Cha mẹ không bằng lòng cho phép bạn được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống

không gia đình. Nếu bạn chết đi, cha mẹ còn không muốn không có mặt bạn, huống nay bạn còn sống, cha mẹ bạn lại bằng lòng cho phép bạn được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình !

Lần thứ ba, thiện nam tử Ratthapala giữ im lặng.

Rồi các thân hữu của thiện nam tử Ratthapala đi đến cha mẹ thiện nam tử Ratthapala, sau khi đến liền thưa:

-- Thưa Mẹ và Cha, thiện nam tử Ratthapala đang nằm xuống trên đất trần kia và nói: "Ồ đây, ta sẽ chết, hay được xuất gia". Nếu Cha Mẹ không bằng lòng cho thiện nam tử Ratthapala xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình, thì Ratthapala sẽ chết ở tại chỗ ấy. Còn nếu Cha Mẹ bằng lòng cho thiện nam tử Ratthapala xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình, thì Cha Mẹ có thể thấy Ratthapala sau khi xuất gia. Nếu thiện nam tử Ratthapala không cảm thấy hoan hỷ trong khi xuất gia từ bỏ gia đình, sống không gia đình, thì Ratthapala không còn con đường nào đi khác hơn. Ratthapala sẽ trở lại ở đây. Hãy bằng lòng cho phép thiện nam tử Ratthapala xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình.

-- Nay các con thân mến, chúng ta bằng lòng cho phép thiện nam tử Ratthapala xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình, nhưng sau khi xuất gia, cần phải về thăm cha mẹ.

Rồi những thân hữu của thiện nam tử Ratthapala, đi đến thiện nam tử Ratthapala, sau khi đến, liền nói:

-- Nay bạn Ratthapala, bạn là con độc nhất của cha mẹ, khả ái, dễ thương, sống trong an lạc, được nuôi dưỡng trong an lạc. Nay bạn Ratthapala, bạn không biết gì về đau khổ. Hãy đứng dậy, ăn, uống, và vui chơi. Ăn, uống, vui chơi, bạn có thể thụ hưởng các ái dục, và sung sướng làm các phước đức. Cha mẹ bạn đã bằng lòng cho phép được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình, và sau khi xuất gia, cần phải về thăm cha mẹ.

Rồi thiện nam tử Ratthapala, sau khi đứng dậy, sau khi lấy lại sức lực, liền đi đến Thế Tôn, sau khi đến đánh lễ Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên. Ngồi xuống một bên, thiện nam tử Ratthapala bạch Thế Tôn:

-- Bạch Thế Tôn, con đã được mẹ cha bằng lòng cho phép con được xuất gia, từ bỏ gia đình, sống không gia đình. Thế Tôn hãy xuất gia cho con.

Và thiện nam tử Ratthapala được xuất gia dưới sự chỉ dẫn của Thế Tôn và được thọ đại giới.

Rồi Thế Tôn, sau khi Tôn giả Ratthapala thọ đại giới không bao lâu, nửa tháng sau khi thọ đại giới, sau khi ở tại Thullakotthita cho đến khi thỏa mãn, liền khởi hành đi đến Savatthi, tuần tự du hành và đến Savatthi. Ở đây, Thế Tôn trú tại Savatthi, Jetavana, tu viện của Anathapindika.

Rồi Tôn giả Ratthapala sống một mình, viễn ly, không phóng dật, nhiệt tâm, tinh tấn, không bao lâu đạt được mục đích mà các thiện nam tử chơn chánh xuất gia từ bỏ gia đình, sống không gia đình hướng đến, tức là tự chứng ngộ với thắng trí, chứng đạt và an trú ngay trong hiện tại vô thượng cứu cánh Phạm hạnh. Vị ấy biết: "Sanh đã tận, Phạm hạnh đã thành, những việc nên làm đã làm, không còn phải trở lui ở đời này nữa". Tôn giả Ratthapala trở thành một vị A-la-hán nữa.

Rồi Tôn giả Ratthapala đi đến Thế Tôn, sau khi đến đánh lễ Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên. Ngồi xuống một bên, Tôn giả Ratthapala bạch Thế Tôn:

-- Bạch Thế Tôn, con muốn đi thăm cha mẹ, nếu Thế Tôn cho phép con.

Thế Tôn với tâm của mình tìm hiểu tâm tư Tôn giả Ratthapala. Khi Thế Tôn được biết thiện nam tử Ratthapala không thể từ bỏ tu học, trở lại hoàn tục, liền nói với Tôn giả Ratthapala:

-- Nay Ratthapala, nay Ông hãy làm những gì Ông nghĩ là hợp thời.

Rồi Tôn giả Ratthapala từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ Thế Tôn, thân hữu hướng về Thế Tôn, sau khi thân xếp chỗ ở, cầm y bát và khởi hành đi đến Thullakotthita, tuần tự du hành và đến Thullakotthita. Ở đây, Tôn giả Ratthapala trú tại vườn Lộc Uyển của vua Koravya. Rồi tôn giả Ratthapala vào buổi sáng đắp y, cầm bát, đi vào Thullakotthita để khát thực. Tôn giả đi khát thực từng nhà một ở Thullakotthita và đến tại nhà người cha mình.

Lúc bấy giờ người cha của Tôn giả Ratthapala đang chải tóc ở giữa gian phòng có cửa. Người cha của Tôn giả Ratthapala thấy Tôn giả Ratthapala từ xa đi đến, và nói.

-- Chính vì những Sa-môn đầu trợc này mà đứa con độc nhất của chúng ta, khả ái, dễ thương đã xuất gia. Và Tôn giả Ratthapala từ ngôi nhà của cha mình, không được bố thí, không nhận được lời từ chối, chỉ nhận được lời sỉ nhục.

Lúc bấy giờ, người nữ tỳ thân gia của Tôn giả Ratthapala muốn quăng đồ cháo ngày hôm qua. Tôn giả Ratthapala nói với người nữ tỳ ấy:

-- Nay Chị, nếu cần phải quăng đồ cháo này, hãy đổ vào bát của tôi ở đây.

Rồi người nữ tỳ, trong khi đổ cháo ngày hôm qua ấy vào bát của Tôn giả Ratthapala, nhận diện được tướng tay, chân và giọng nói của Tôn giả. Người nữ tỳ liền đi đến người mẹ của Tôn giả Ratthapala, sau khi đến nói với người mẹ của Tôn giả Ratthapala:

-- Thừa tôn mẫu, tôn mẫu có biết chăng, cậu ám (ayyaputta) Ratthapala đã trở về.

-- Nếu người nói đúng sự thật, người sẽ được thoát khỏi phận nô tỳ.

Rồi mẹ Tôn giả Ratthapala đi đến cha Tôn giả Ratthapala và nói:

-- Thừa gia chủ, gia chủ có biết chăng, thiện nam tử Ratthapala đã trở về.

Lúc bấy giờ, Tôn giả Ratthapala đang ăn cháo ngày hôm qua ấy, ngồi dựa vào một bức tường. Rồi người cha đến tại chỗ của Tôn giả Ratthapala, sau khi đến liền nói với Tôn giả Ratthapala:

-- Này con thân yêu Ratthapala, có phải con đang ăn cháo ngày hôm qua? Này con thân yêu Ratthapala, con phải vào nhà của con.

-- Thừa gia chủ, chỗ nào là nhà của chúng tôi, những người xuất gia từ bỏ gia đình, sống không gia đình? Chúng tôi là những người không gia đình, thừa gia chủ ! Chúng tôi có đến nhà của gia chủ, thừa gia chủ, nhưng tại đây, chúng tôi không nhận được bô thí, không nhận được lời từ chối, chỉ nhận được lời sỉ nhục.

-- Hãy đi vào nhà, này con thân yêu Ratthapala.

-- Thừa gia chủ, thôi vừa rồi ! Hôm nay tôi đã ăn xong.

-- Vậy này con thân yêu Ratthapala, hãy nhận lời mời ngày mai đến dùng cơm.

Tôn giả Ratthapala im lặng nhận lời. Rồi người cha của Tôn giả Ratthapala, sau khi được biết Tôn giả Ratthapala đã nhận lời liền về đến nhà của mình, cho chất vàng nén và tiền vàng thành một đồng lớn, lấy màn che lại, và cho gọi các người vợ cũ của Tôn giả Ratthapala:

-- Này các con dâu, hãy tự trang điểm với những trang điểm mà xưa kia các con được thiện nam tử Ratthapala ái lạc và ưa thích.

Rồi người cha của Tôn giả Ratthapala, sau khi đêm ấy đã mãn, sau khi cho sửa soạn trong nhà của mình, các món ăn thượng vị loại cứng và loại mềm, liền báo giờ cho Tôn giả Ratthapala:

-- Đã đến giờ, này con thân yêu Ratthapala, cơm đã sẵn sàng.

Rồi Tôn giả Ratthapala vào buổi sáng đắp y, cầm bát đi đến ngôi nhà của người cha mình, sau khi đến ngôi xuống trên chỗ đã soạn sẵn. Rồi người cha của Tôn giả Ratthapala cho trình bày ra đồng vàng nén và tiền vàng và nói với Tôn giả Ratthapala:

-- Này con thân yêu Ratthapala, đây là tiền tài của mẹ, kia là tiền tài của cha, kia là tiền tài của tổ tiên.

Này con thân yêu Ratthapala, con có thể thụ hưởng tài vật và làm các phước đức. Này con thân yêu Ratthapala, hãy từ bỏ tu học, hoàn tục thụ hưởng các tài vật và làm các phước đức.

-- Thừa gia chủ, nếu gia chủ làm theo lời nói của tôi, sau khi chong chất đồng vàng nén và tiền vàng này vào trong các xe, sau khi cho chở và hạ xuống giữa sông Hằng, hãy đổ đồng vàng này vào giữa dòng sông. Vì sao vậy? Này gia chủ, vì do nhân duyên này, mà sàu, bi, khổ, ưu, não sẽ khởi lên cho gia chủ.

Rồi những người vợ cũ của Tôn giả Ratthapala ôm mỗi chân (Tôn giả) và nói:

-- Thừa phu quân (ayyaputtaka) vì thiên nữ nào mà phu quân sống phạm hạnh?

-- Các bà chị, không phải vì thiên nữ nào mà chúng tôi sống phạm hạnh.

-- Phu quân Ratthapala đối với chúng ta gọi chúng ta là bà chị.

Nói lên như vậy, (các người vợ cũ) liền ngã xuống đất, bất tỉnh.

Rồi Tôn giả Ratthapala nói với phụ thân:

-- Thừa gia chủ, nếu gia chủ muốn bô thí đồ ăn thời hãy bô thí đi, chớ có phiền nhiễu chúng tôi.

-- Hãy ăn, này con thân yêu Ratthapala, cơm đã sẵn sàng.

Rồi người cha của Tôn giả Ratthapala tự tay thân mời và làm cho thỏa mãn Tôn giả Ratthapala với các món ăn thượng vị loại cứng và loại mềm.

Rồi Tôn giả Ratthapala sau khi ăn xong, tay đã rời khỏi bát, đứng dậy và nói bài kệ sau đây:

*Hãy nhìn hình bóng trang sức này,*

*Một nhóm vết thương được tích tụ,*

*Bệnh nhiều, tham tưởng cũng khá nhiều,*

*Nhưng không gì kiên cố, thường trú.*

*Hãy nhìn dung mạo trang sức này,*

*Với các châu báu, với vòng tai,*

*Một bộ xương được da bao phủ,*

*Được y phục làm cho sáng chói.*

*Chân được sơn với sơn với sáp,*

*Mặt được thoa với phấn, với bột,*

*Vừa đủ làm mê hoặc kẻ ngu,*

*Nhưng vô phương kể cầu bờ giác.*

Tóc được uốn bảy vòng, bảy lớp,  
Mắt được xoa với thuốc, với son,  
Vừa đủ làm mê hoặc kẻ ngu,  
Nhưng vô phương kẻ cầu bờ giác.  
Như hộp thuốc trang hoàng mới mẻ,  
Là uế thân được điểm thời trang,  
Vừa đủ làm mê hoặc kẻ ngu,  
Nhưng vô phương kẻ cầu bờ giác.  
Người thợ săn đặt bẫy lưới sập,  
Loài nai (khôn) chẳng chạm bén chân,  
Ấn lúa xong, chúng ta lên đường,  
Mặc cho kẻ bắt nai than khóc.